

دادگاه های پناهندگی آلمان می گویند: تجاوز به زنان در زندان های سری لانکا، سیاسی نیست!

تجاوز: اسلحه ای برای جنگ روانی علیه خلق تاملیل

این متن از گزارش «انجمن حقوق بشر» شهر برمن آلمان تلخیص شده است
برگردان سارا

دولت سری لانکا ادعا می کند که: «خلق تاملیل دشمن اصلی ما نیست، دشمن ما ارتش آزادیبخش LTTE می باشد. جنگ هیچ لطمه ای به توده های تاملیلی نمی زند، متأسفیم که از میان توده ها بخشی قربانی می شوند، ما عمدا آنها را نمی کشیم.» اما کمبود مواد غذایی، بمباران ها، دستگیری ها، شکنجه، تجاوز و «مفقودالانتر» شدن، خلاف این ادعا را ثابت می کند. این واقعیات وحشتناک، بازتاب خشونت دولت سری لانکا علیه اقلیت تاملیلی است. یکی از اسناد بین المللی که بیانگر نقض حقوق بشر توسط دولت تاملیل است، و همچنین بیانات پناهجویان تاملیلی، ثابت می کند که حملات نیروهای ارتشی و امنیتی دولت به تاملیلیها، سیستماتیک و بر مبنای متدهای تعیین شده است. اینها بخشی از شیوه جنگ روانی دولت، علیه خلق تاملیل و بطور مشخص زنان است.

در تمام درگیریها، علیه زنان، خشونت جنسی اعمال می شود. از زمان تریبونال سازمان حقوق بشر و بررسی جنایات جنگی رخ داده در بوسنی هرزه گوین و رواندا، خشونت جنسی علیه زنان در مناطق جنگی، بعنوان یک جنایت جنگی مستقل شناخته شد. تجاوز و اشکال دیگر شکنجه جنسی که از طرف نیروهای امنیتی دولت در دستگیریها اعمال می شود، طبق قوانین بین المللی، متدهای خشونت سیستماتیک شناخته شده اند. این تجاوزها ناشی از عدم کنترل جنسی سربازها بر خودشان نیست، بلکه ابزاری است برای نمایش قدرت و سرکوب.

از زمان ورود ارتش سری لانکا به مناطق تاملیل، به صدها زن تاملیلی توسط سربازها و نیروهای امنیتی تجاوز شد، صدها زن به قتل رسیدند و مخفیانه به گور سپرده شدند و سرنوشت شان برای دیگران نامعلوم ماند. زنان و مردان تاملیلی که در زندانهای ارتش سری لانکا اسیرند، همگی قربانی خشونت جنسی هستند. آنان از این طریق نه تنها می خواهند از زندانیان اطلاعات بگیرند بلکه قصد دارند ساختار اجتماعی تاملیلیها و فرهنگشان را که دشمن خود می دانند، توسط سربازهای سری لانکایی بسته شده بود، «مفقودالانتر» شد. مادر، برادر و یکی از همسایه های این دختر، که در صدد جستجوی او برآمده بودند، نیز «مفقودالانتر» شدند. شش هفته پس از این ماجرا، جنازه های آنان پیدا شد. آزمایشات انجام گرفته بر روی «کریشانتی کوماراسوامی» نشان داد که یازده نیروی امنیتی به او تجاوز کرده، سپس او را کشته اند.

جنایتی که علیه «کریشانتی کوماراسوامی» و خانواده اش صورت گرفت، توسط بالاترین دادگاه سری لانکا بررسی شد و تنها پرونده ای بود که منجر به مجازات پنج سرباز به ناپودی بکشاند، همچنین با کتک زدن زنان حامله باعث مرگ جنین شوند. تجاوز، تاثیر روانی بسیار بدی بر روی زنان، سیستم خانوادگی آنان و کل منطقه ای که در آن زندگی می کنند، می گذارد. بدین طریق، مردان سری لانکایی قدرتشان را به نمایش می گذارند.

در ۷ سپتامبر ۱۹۹۶، یک دانش آموز هجده ساله تاملیلی به نام «کریشانتی کوماراسوامی» به هنگام عبور از خیابانی (واقع در «کاییتادی» در منطقه «جافنا») که سری لانکایی شد. روز آخر دادگاه یکی از این سربازها که روحیه اش را باخته بود، اعتراف کرد که ارتش سری لانکا در نزدیکی های شهر «شمایی»، یک گور دسته جمعی حفر کرده که حدود چهارصد جسد در آن مدفون است. این پرونده، تنها جنایت ارتش سری لانکا بود که علنی شد، صدها جنایت دیگر صورت می گیرد که هیچ جا مخابره نمی شود. با اینکه این پرونده در انظار بین المللی علنی شد، همچنان به زنان تاملیلی تجاوز می شود و همچنان آماج خشونت جنسی از طرف ارگانهای دولتی هستند. برخلاف ادعای دولت سری لانکا مبنی بر تشکیل دادگاه برای تمامی پرونده های خشونت جنسی (که این ادعا توسط سایر دولت ها نیز پذیرفته می شود) بیشتر این جنایات، از جانب دولت سری لانکا مسکوت باقی می مانند. علاوه بر این هیچگونه امکانات پزشکی برای این زنان موجود نیست.

اکثر زنانی که این حد از خشونت تجاوز را تجربه کرده اند، یا به LTTE می پیوندند یا به خارج از کشور می گریزند. دادگاه های پناهندگی آلمان، دلایل زنانی را که مورد تجاوز قرار گرفته اند، باور نمی کند و نیز برای تقاضای پناهندگی کافی نمی شمارد.

بعنوان مثال، پرونده یک زن تاملیلی به نام نیدارشینی (که بارها توسط نیروهای امنیتی در زندان های سری لانکا مورد تجاوز قرار گرفته بود) در تاریخ ۲۰۰۰/۴/۱۷ در دادگاه عالی «لینه بورگ» مورد بررسی قرار گرفت. قاضی این دادگاه، احکام صادره از دادگاه های پایین تر را مبنی بر رد تقاضای پناهندگی این زن، تایید کرد، با این استدلال که اعمال خشونت جنسی علیه این زن، یک موضوع

سیاسی نیست. در این میان آنچه که برای دادگاه اصلا مهم نبود، حکایات تلخی بود که این زن از تجاوزاتی که بر او اعمال شده بود بازمی گفت. دادگاه تایید کرد که این تجاوزها ناشی از خشونت پلیس سری لانکا است، اما ربطی به سیاست ندارد، چون این تجاوزات بقصد اطلاعات گیری از این زن صورت نگرفته است. تجارب نیدارشیني در تمام این دادگاه ها، به شکل توهین آمیزی ناچیز شمرده شد و حقوق انسانی او و حق او بمثابة يك زن، پایمال شد.

قوانین پناهندگی آلمان، بی شرمی را تا بدانجا رسانده که در احکام خود اعلام می کند که متدهای شکنجه توسط نیروهای امنیتی سری لانکا برای ممانعت از «تروریسم تامیلی» ضروری است.

این وضعیت در مورد دیگر زنان تامیلی که تقاضای پناهندگی در آلمان می دهند، نیز صدق می کند و این برخورد تبهکارانه و

وحشت از برگردانده شدن به سری لانکا، تنها دردهای آنان را افزایش می دهد.

نیدارشیني قصد دارد علیه بی عدالتی دادگاه های آلمان، به دادگاه عالی حقوق بشر اروپا شکایت برد. اما او در طول پروسه این شکایت، از هیچ امنیتی برخوردار نیست، چرا که قرار است تا چند هفته دیگر او را به سری لانکا بازگردانند و به جنایتکاران بسپارند.